

SANTA TERESA JORNET I MENORCA

Fa pocs dies, l'església celebrava la memòria de Santa Teresa de Jesús Jornet i Ibars, canonitzada per Pau VI, el 1974, i declarada "patrona de l'ancianitat", el 1977. una santa gairebé desconeguda per la nostra gent, tot i que va exercir de jove la seva professió de mestra a l'escola pública de filletes de Ciutadella, en una etapa de discerniment de la seva vocació. La seva obra va tenir després una influència social i religiosa significativa. Interpel.lada per la nova realitat de desatenció que afectava les persones grans, va fer possible un futur de servei i va donar una agosarada resposta personal, seguida per moltes altres dones que s'hi van adherir.

El 18 de novembre de 1863 va arribar teresa Jornet a ciutadella. tenia 20 anys. aquell mateix mes va prendre possessió de l'escola pública de filletes de la ciutat com a mestra titular. Es va establir a la casa del carrer sant Onofre, n.21, a tocar de la muralla, que era la vivenda llogada per a la mestra, juntament amb tres companyes més. una d'elles, Rosa Ibars Palau, tia de Teresa, es faria càrrec d'atendre a l'hospital els malalts i persones grans acollides. Tant l'escola de filletes com l'hospital ocupaven un espai en l'antic convent de sant agustí. Val a dir que Teresa Jornet era nebodera del pare Francesc Palau, carmelita exclaustat, i formava part del grup de joves que aquest dirigia, orientant la vocació en una incipient congregació que havia trobat acollida a la diòcesi de menorca. aquella primera experiència de vida comunitària i de servei en l'àmbit educatiu i sanitari no va poder superar les dificultats sobrevingudes i va acabar en pocs mesos. El 29 de març de 1864 teresa Jornet deixa l'escola i se'n va de menorca.

L'estada, però, a la nostra Illa sembla que la posà en contacte directe per primera vegada amb la realitat de les persones grans mancades de suport familiar, que estaven acollides al convent de sant agustí.

Teresa Jornet va seguir cercant la seva missió en l'església i en la societat i, deu anys més tard, el 1873, amb 30 anys, fa possible una nova congregació, les "Germanetes dels ancians abandonats". Quan mor, als 54 anys, havia obert 103 centres a espanya i amèrica per atendre ancians abandonats a causa principalment de la industrialització i la incorporació de la dona al treball fora de la casa. Teresa Jornet, una dona clarivent, d'empenta i de generositat desbordant.

Josep Manguán Martínez